

գերի մէջ, ոչ մի տեղ էլ չը գտնելով խա-
ղալ անկիւն, գլուխը վրան դնելու մի քար,

մի պաստարան...

Նախկին յատնի հարուստ համբաները
այժմ մի կտր չը հացի համար ստիպված
են ուրիշների մօտ մշակութիւն անելու,
մինչեւն հայրնի գիւղում թողել են սե-
փական ջրաղացներ, այդինքի առույանու-
զեր և այն, որոց հասոյթները խօճի ամե-
նաց հանգումնեմեր այս քուեկն վայ-
լում են հայրի բոլոր կարառներու ու հո-
գերը գրաւած քերպերս:

Ո՞վ պէտք է մտած այդ խեղ ու հա-
ըստանարված հայրի մասին, որոնք ցաք
ցրիւ եղած բազմահարաց քերպ ժողովով մէջ
վայրու են կատարեալ ստորովէն
կհանդի շեռու չի այն օրը, որ մնամենքը
ու ստրկական վիճակը վերջ է վերջոյ ստր-
պէն նրանց ձուինու որիգու տարը մէջ:

Կորստեն մասնական այդ հայրի գիւղու-
թիւնը մնեց գտնում են նույրի նրանց ի
մի համարնու, ի մի համախմբնու մէջ,
թէ այս անգամ ըրտեց, որ շրջանում կամ
մը գիւղում, այդ մասին կարելի էր Աստր-
պատականի թիմական նորուրի կամ ա-
ռաջնորդականի բարձր հակոբութեան տակ
կամալի ծինուա, զործին երկրին ու պար-
մանի ծանութ ծանօթի նամականուց անձերից
մի գործադիր յահճախուում և ամեն վճռ-

ու նույրի ուղարկութիւնը յահար ու ապա-

շու ապահուած ամենու ու ապահուած ապա-

համար ապահուած ամենու ու ապահուած ապա-

<p

